

[Sonja Mikkelsen]

vel også fuldt ud klar over årsagen til, at Færøerne har disse økonomiske vanskeligheder.

For en ordens skyld vil jeg godt gøre opmærksom på, at med vedtagelsen af lovforslag nr. L 269 beslutter vi, at det statslige engagement over for Færøerne fremover vil ske i form af bloktilskud. Vi tager også stilling til bloktilskuddets størrelse for resten af 1993 og 1994, men ikke videre. I forbindelse med de enkelte finanslovforhandlinger her i Danmark tages der stilling til, hvilken størrelse bloktilskuddet skal have, og vi har også et holdepunkt i det forhold, at Færøernes finanslov skal godkendes af den danske regering. Vi har endda yderligere et holdepunkt, nemlig at Færøerne ikke må stifte yderligere gæld, uden at det er godkendt af den danske regering.

Dertil kommer også, at det selvfølgelig er oplagt – og det er jo også medtaget allerede i aftalen fra december 1992 – at hvis det viser sig, at råstofudvindingen på Færøerne begynder at give afkast til det færøske samfund, skal det selvfølgelig have indflydelse, når der skal forhandles om det fremtidige omfang af statslige tilskud fra dansk side til Færøerne. Det er der slet ingen tvivl om, og det hersker der heller ingen tvivl om med de ting, der nu ligger på bordet; så jeg forstår ikke, at det skulle være nødvendigt at stille yderligere ændringsforslag om dette punkt fra Fremskridtspartiets side.

Vi kan ikke medvirke fra Socialdemokratiets side. Vi mener, at vi har klare holdepunkter i spørgsmålet om den færøske økonomi, og at de er blevet endnu klarere i de senere uger.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Hvis nu fru Sonja Mikkelsen havde været minister, havde det været dejligt at høre det, fru Sonja Mikkelsen sagde. Men fru Sonja Mikkelsen er jo ikke minister, og derfor er vi nødt til at tro på det, der står i de foreliggende dokumenter; og her står der ikke, at der *skal* gennemføres forhandlinger mellem Danmark og Færøerne i tilfælde af, at man finder kulbrinteforekomster. Nej, det gør der ikke, fru Sonja Mikkelsen; der står, og jeg citerer fra svaret på spørgsmål nr. 9:

»Den 22. december 1992 blev der mellem regeringen og Færøernes landsstyre indgået en aftale om råstoffer i den færøske undergrund. Af aftalens punkt 6 fremgår det, at fund i den

færøske undergrund, der kan udnyttes kommercielt, vil udløse forhandlinger om nedsættelse af statens tilskud.«

Jamen det er da ikke det samme som at sige, at der skal ske forhandlinger. Og derfor, fru Sonja Mikkelsen, er det ikke korrekt at gå herop og sige, at det *skal* ske; nej, det *kan* ske, at det udløser nogle forhandlinger.

Men hvad bliver så resultatet? Ja, hvis vi kigger lidt i bakspejlet, har vi grund til at være dybt bekymrede. Det viser sig jo, at flertallet her i Folketinget er dybt kynisk: Alt, hvad der rører sig på Færøerne, stikker man hovedet i busken over for og udsteder en check, som de danske skatteydere skal betale. Og derfor tror vi ikke et øjeblik på, at de forhandlinger vil føre til noget som helst, medmindre det kommer til at stå i loven, at der *skal* ske en modregning.

Og det er da også helt naturligt; hvorfor er det egentlig et urimeligt forlangende over for Færøerne, når de tilsvarende regler for Grønland har en bestemmelse om, at i tilfælde af forekomster af kulbrinter eller andre mineraliske råstoffer på Grønland *skal* der ske en modregning?

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg er ked af, at socialministeren ikke er til stede; men jeg ser, at finansministeren er her, og så vil jeg stille mit spørgsmål til finansministeren.

Nu slipper Folketinget altså taget og opgiver at få orden i det færøske socialvæsen. I stedet for at forlange, at man opfylder de stillede krav, slipper man kontrollen og giver denne pose penge; men vi ved jo alle sammen – det har vi kunnet læse i aviserne, det har vi kunnet læse i Rigsrevisionens rapporter, og det har vi kunnet læse i socialministerens papirer – at på grund af de kaotiske forhold i det færøske socialvæsen har Færøerne modtaget alt for mange penge i statsrefusion.

Det er ganske vist udtalt fra regeringens side, at disse penge skal tilbagebetales til Danmark, men jeg vil gerne spørge finansministeren: Hvilken sikkerhed har vi for, at disse penge bliver tilbagebetalt? Og hvorledes har finansministeren tænkt sig, at det skal ske? Skal det ske i form af, at man giver dem et nyt lån, eller har man tænkt sig, at det skal ske som en